

מ"ת 52367/07/15 - מדינת ישראל נגד אורלי דניס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 אוגוסט 2015

מ"ת 52367-07-15 מדינת ישראל נ'

דניס(עציר)

ת"פ 52348-07-15

בפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

אורלי דניס (עציר)

המשיבים

<#1#

נוכחים:

ב"כ המבקשת, עו"ד זמנסקי

ב"כ המשיבה, עו"ד דיבון

המשיבה - הובאה ע"י הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשיבה קוטעת את התובע וביהמ"ש מעיר למשיבה כי אם תוציא עוד הגה אחד מפיה, הדיון ידחה ליום ראשון.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ה, 02/08/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיבה הוגש כתב אישום המייחס לה שלוש עבירות מכוערות ביותר של תקיפה כדי לגנוב, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב, גניבת כרטיס חיוב ועוד כהנה וכהנה עבירות נילוות, המאפיינות והקשורות לדפוס העולה מכתב האישום: תקיפתה של קשישה, על מנת לגנוב כרטיסי אשראי ושימוש מידי בהם.

אין צורך להכביר מילים על הכיעור והסלידה למקרא כתב האישום, והעבירות המתוארות בו. איזה מן בן אדם תוקף קשישות בצהרי היום, תוך סיכון, גרימת טראומה להן, והכל כדי לסור מיד לחנויות ולקנות מצרכים כאלה ואחרים?

לא יכולה אפוא להיות מחלוקת על הכיעור ועל הכעס שמצטבר בלבו של המעיין בכתב האישום, אולם קיימת גם קיימת מחלוקת בדבר המארג הראייתי והראיות לכאורה שבידי התביעה.

אקדים את המאוחר ואומר, כי בהחלט קיימת "תחושה" כי המשיבה שייכת לכנופיה של בני בליעל, גבר ועוד שתי נשים, אחת מהן היא המשיבה כאן, השמה לה למטרה לתקוף קשישות על מנת לגנוב את כספן.

אולם, תחושה לחוד, וראיות לחוד. לפעמים "יודע" ביהמ"ש כי המשיבה שבפניו, ככל הנראה מעורבת בעניין כזה או אחר, אך ידיעה זו אין בה ולא כלום, אם היא לא מגובה בראיות.

אני מעריך את נסיונה של המשטרה לשרש ולהוריד מהרחוב את הכנופיה המדוברת, אולם ביהמ"ש חייב להיצמד לראיות, הוא עבד שלהן, ואין הוא יכול ללכת אחרי רגשותיו או המית לבו.

נתחיל מן הכבד אל הקל: האישום השלישי מייחס תקיפה של המשיבה את הקשישה המתלוננת שם, אולם מסדר הזיהוי בתמונות שנערך למשיבה, העלה זיהוי של פלונית אחרת. לאחר כשלון מסדר הזיהוי, הכניסה המשטרה את המשיבה לעימות ישיר עם המשיבה, ונראה, על פי החומר שהונח בפני כי השתיים היו נסערות: הקשישה מטעמים מובנים, שהרי לא נוח לכל בן אדם, בוודאי לא לקשישה תחת טראומת התקיפה שעברה, לפגוש פנים אל פנים את מי שהמשטרה מבהירה לה כי היא התוקפת שלה; והמשיבה היתה נסערת, כי היא טוענת כי אין לה יד ורגל בתקיפתה של המשיבה.

בין כך ובין כך, הזיהוי הוודאי של הקשישה את המשיבה הוא זיהוי שאינו יכול להחזיק מבחינה ראייתית ועל בסיסו לא ניתן להמשיך ולעצור את המשיבה.

אשר לאישום הראשון: הראיה היחידה הקושרת את המשיבה לכנופיה האמורה, היא התלונה בה היא מנסה "לגהץ"

כרטיס אשראי של הקשישה הנתקפת שם, בחנות, יחד עם חברתה, מירב, מי ששחררה לאחרונה למעצר בית בצפון, אצל שני אחיה, בעיקר נוכח מחלת סרטן קשה ממנה היא סובלת.

אשר לאישום השני: כאן מדובר גם כן בתקיפה של קשישה על ידי אחר, אותו גבר רשע מרושע, דווקא כאן קיימות הראיות החזקות ביותר הקושרות בין אותו רשע לבין המשיבה לבין המשיבה, שכן היא נצפית זמן קצר לאחר ביצוע התקיפה, כאשר היא מושכת כספים מהכספומט. קיים קושי משפטי לקשור בין התקיפה לבין המשיבה, אך לא בלתי אפשרי הדבר.

סוף דבר, שתיק זה הוא אחד מאותם תיקים מתסכלים את ביהמ"ש, אשר יודע שלפניו לא יושבת צדיקה, ובהחלט יתכן כי היא קשורה לאותו גבר בן בליעל, ולתקיפת הקשישות, אולם המצב הראיתי מחליש מאוד את הקשר האמור.

כאשר אני מביא כי המשיבה עצורה כבר 14 ימים, וניכרת עליה השפעת המעצר, שכן המשיבה איננה בעלת עבר מכביד, היא דווקא אינה רגילה במעצרים, ושני ילדיה בבית, ממתנים לאמם, וכאשר הדו"ח הסוציאלי בעניינה מספר סיפור חיים קשה מאוד, וחברתה לעלילות שוחררה זה מכבר למעצר בית בכפר ורדים, שכן האחרונה שפר עליה גורלה ויש לה משפחה מצוינת בצפון, אני סבור כי אין מנוס, ממש כך, ויש להורות על שחרורה של המשיבה.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ה, 02/08/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהמשך להחלטתי דלעיל, אני מורה על שחרורה של המשיבה, בתנאים הבאים:

א. מעצר בית בביתה של המשיבה ברח' הר הצופים 47 בחולון.

ב. אני מאפשר למשיבה, גם נוכח היותה אם לשני ילדים קטנים, לצאת את ביתה, אולם זאת אך ורק בליווי ובפיקוח של הגב' ירדן זיו, ת"ז 023592819. המפקחת גב' זיו תחתום על ערבות צד ג' בסך 10,000

לה להבטיח את חובותיה.

ג. למען הסר ספק, המשיבה לא חייבת בפיקוח בביתה שלה, אולם אין כל מניעה כי החברה תעבור לגור אצלה, על מנת שתהיה זמינה ליציאות מן הבית.

ד. בכל מקרה, החל מהשעה 21:00 תהיה המשיבה במעצר בית מוחלט עד השעה 06:30 בבוקר למחרת.

ה. ערבות עצמית בסך 10,000 ₪.

ו. נוכח המצב הכלכלי הקשה, הסכום המזומן שיופקד יעמוד על סך 400 ₪.

נוכח הדו"ח הסוציאלי המונח בפניי, אני מעביר את עניינה של המשיבה לשירות המבחן, כאשר ההגנה תעביר את הדו"ח לעיון שירות המבחן.

נדחה לדיון נוסף במסגרת תום ההליכים, ליום 24.9.15 בשעה 08:30.

המזכירות והסניגורית ישלחו העתק ההחלטה לשירות המבחן, והמזכירות גם תקבע דיון בפני המותב העיקרי.

בהעדר ערבויות, תשאר המשיבה במעצר ותובא לתזכורת מחר, 31.7.15 שעה 09:00.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ה, 02/08/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט